

ZARZĄDZENIE

Dnia 17 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

zarządził:

1. stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z 21 listopada 2024 r., sygn. I KK 288/24 (art. 542 § 3 k.p.k.);
2. nie uwzględnić wniosku skazanego A.P. o wyznaczenie obrońcy z urzędu;
3. określić sprawę jako załatwioną w inny sposób.

UZASADNIENIE

Pismem z 27 listopada 2024 r., skazany A.P. w istocie złożył w trybie art. 9 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie z urzędu postępowania kasacyjnego zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z 21 listopada 2024 r., sygn. I KK 288/24 o oddaleniu kasacji obrońcy od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 5 lutego 2024 r., sygn. IV Ka 299/22, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Gnieźnie z 23 lipca 2021 r., sygn. akt II K 694/20 – jako oczywiście bezzasadnej.

W związku z powyższym należy przytoczyć pogląd prawny zawarty w postanowieniu Sądu Najwyższego z 23 marca 2023 r., sygn. I KZP 17/22, w którym skład 7 sędziów Sądu Najwyższego uznał, że nie jest dopuszczalne wznowienie z urzędu w trybie art. 542 § 3 k.p.k. wobec ewentualnego ujawnienia jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. postępowania kasacyjnego zakończonego wydaniem postanowienia o oddaleniu kasacji jako oczywiście

bezzasadnej (szerzej również na ten temat wypowiedział się Sąd Najwyższy w zarządzeniu z 24 września 2024 r., sygn. III KO 131/24, zob. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2010 r., sygn. V KO 47/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2011 r., sygn. III KO 99/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. II KO 17/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2021 r., sygn. I KO 10/21). Podzielając zawarte w tych judykatach poglądy prawne, które oparte są na wieloletniej praktyce orzeczniczej – Sąd Najwyższy stwierdza brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu wymienionego na wstępie postępowania kasacyjnego z uwagi na podniesioną przez skazanego okoliczność tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (por. również zarządzenie z 19 listopada 2024 r., sygn. I KO 108/24, oraz zarządzenie z 1 lutego 2024 r., sygn. I KO 109/23).

Warto już tak na marginesie wskazać, że skazany ani też jego obrońca na etapie postępowania kasacyjnego nie złożyli wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego ani też wniosku w trybie art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym. Wznowienie postępowania kasacyjnego oparte wyłącznie na okoliczności wymienionej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zatem nie może służyć do swoistego testu niezawisłości sędziego, skoro służą temu celowi odmienne instytucje przewidziane prawem.

Jako że stronie nie przysługuje wniosek o wznowienie postępowania z przyczyn wyłącznie określonych w art. 439 § 1 k.p.k. wyznaczenie obrońcy z urzędu jest niedopuszczalne a sam wniosek bezprzedmiotowy wobec treści zarządzenia.

W związku z powyższym zarządzono jak w części wstępnej.

[WB]

r.g.

